

Brieven, Postwissels, Gouden enz. franco aan
de Administratie van "de Tijd", Spuistraat
bij de Paleisstraat, G 176.

De la et des Droit.

**Alle Boekhandelaren en Post-Directeuren
nemen Abonnementen en Advertentiën aan**

Amsterdam, 13 Juli.

De minister van Financiën, de heer Bloem, heeft afwijzend beschikt op het verzoek van het hooftbestuur van het *Bond voor algemeen kies- en stemrecht*, om de Maliebaan te de Gravenhage te mogen gebruiken voor een openbare vergadering.

Daar het verzoek zich wat lang liet wachten, zijn *Volgens Recht voor Allen*, de bestuurders van *Gedrag van Van Raaij* ter audiëntie gekomen. Op hun vraag, welke reden er bestond tot weigering, gaf de minister ten antwoord, dat hij geen termen vond tot toestemming.

Naar het *J. B.* verneemt, heeft de Regering in den loop der voorgaande maand op verschillende haar toezigden adressen, verzeeuende om commissies naar Spanje te zenden tot het bestudeeren der ineenningen van Ferris, geantwoord dat die werkzaamheden niet op voldoende wetenschappelijke grondslagen rusten, *en* dat het niet zijn geoordeeld, om dergelijke maatregel van overname te wettigen.

Op last der rechtbank te Alkmaar is de vorige week een moeder met haar zeventienjarige zoon, hetwelk een zeer ongewoon geval is, naar Rotterdam N. 2 opgezonden. Dat kin-

housers nog een en ander leeren, al ware
onder het opzicht van beschaving, goede
en ook in de kunst om zich onder eik-
den familie- of vriendenkring te ver-
onder alle hulpmiddelen van onzen tijd
populisme en uithuisigheid, waarbij sa-
l

gouden aan het filosofieeren raakte, en wij alleen nog, wat de tentoontelling aan, dat één enkel doek dengenen die de tentoontelling niet bezochten, het bericht, dat Bles ook als portretschilder een rang inneemt. Verscheiden schetsen en een toonen aan, hoe langzamerhand een ontstaat. Voorstellingen als *Lichte Boven, Zonnemakerswinkel en de 18 eeuw, Liefhebber, De drie Moeders*, enz., zien wij meer in verschillende vormen terug. Alles samen, telt de catalogus 108 nummers. Aan de hand van welke vele van onze aanwijzingen bekende kunstliehebbers, die voor eenigen tijd stukken uit hun collectie beschikking hebben gegeven. Dat ieder schilder een hoofd, de hem aangehoort heeft en aangehoort, om dan schilderijen te verkopen in 1942 tot heden te leger kennen wij iets dat vanzelf spreekt.

Grover Cleveland, de nieuwe President der Vereenigde Staten van Noord-Amerika, had reeds in April jl. den heer Keiley bestemd om gezant der Unie bij het italiaansche Hof te worden. Doch wijl de *New-York Tribune* te dezzer gelegenheid op 11 Januarij 1871 te Richmond gehouden meeting, in herinnering bracht, waarop diezelfde heer Keiley destijds een geëervolde redevoering had gehouden, om tegen de overweldiging van Rome te protesteeren, zoo haastte de italiaansche Regeering zich, om naar Washington te eijgen, en di haast

Washington te sein, dat de heer
Kelley door haar als een *personal*
minimus grata werd aangemerkt en
zij hem mitsdien niet als gezant
accepteerde. Cleveland beruiste
daarin en besloot Kelley dan maar
tever naar Weenen te zenden, wijl
een katholieke mogendheid die alleszins
rechtmatige protest-redevoering toech
keuker niet euvel zou duiden. Doch
zij reikende daarbij buiten den waard.
i. i. buiten den italiaanschen gezant
te Weenen, den heer Rohlfant, die zich
verstond met al zijn Hof-relaties te we
steelde om den vreesselijken Kelley ook
tever te zenden. Deze was echter reeds
onderweg en bevond zich te Parijs.
Kelley nu de oostenrijksche Regering
niet werkelijk de moeite waard heeft
geacht, om ter wille van Italië's dwaz
pretentien, bezwaar te maken, hetzij
de amerikaansche zaakgelastigde mar
Washington seide wat er gaande was,
Kelley kreeg bevel om de voortzetting
van zijn reis te staken. Reeds begonnen de
italianissimi te jubelen; maar.... na ver
loop van eenige dagen reisde Kelley
weeder verder naar Weenen!

Toen begon men te schelden en te gaven en zelfs te lasteren. Men beweerde, dat Kelley een Israelitische vrouw had en dus niet kerkelijk gehuwd was, hoedat hij te Weenen onmogelijk in de hooge kringen kon worden toegelaten. *Freeman's Journal* spreekt dit achter tegen en zegt dat Kelley, hoewel niet een protestantsche vrouw gehuwd, doch als Katholiek algemeen gerespecteerd wordt. Robilaant echter, een bastaard zoon van Victor Emanuel, wilde de wederovergave van Richmond niet vergeven, en werd in zijn oppositie gesteund door de Italiaansche vrijmetselaars, welke gaarne moedelijkheden overrukten aan Amerika, omdat zij nog niet vergeten is, dat verleden jaar juist Astor, de Amerikaansche gezant te Rome, de éénige diplomaat was, die op gevoelige wijze tegen de overovertiging der Propaganda geprotesteerd heeft, door de onteigening van de Amerikaansche College formaal te slechten. Ook de bondgenoot van Kelley alsmede eenige overgeblevenen van de Amerikaansche sekte der *Knights of the Ku Klux Klan* deden dapper mede in de agitatie. De siere Hauburger echter, die hij moge een ogenblik gearzeld hebben, stoorde zich, toen slotte aan de die schreuwars, geen zier van de overduidelijke treurigheden, die dan in de vol van den zin, overal

aan de handeling, maar wier
omisch samenstel ons in geen
edigen.

zonden wij aan slechts enkele andere
minder gunstigen aard- teggen- maket
n! Hoe goed weet hij. Blas van con
in het tydperk, dat hij zich eens milieo
object van studie gekozen had. Docht
naag hij De Musset nazeggen: Stipper

ik, tegenover zijn schilderijen
de Schynsucht naar den veel ge-
 van zich af te zetten. De meu-
 dad, waarmede Bles zijn schil-
 derij voor een liefhebber van Ro-
meus. XVI. om te wateran-
 dikes doet het ons sterker dan
 in de laatste honderd jaren
 eentoniger en naargestiger
 re de sentimentaliteit, de pronk-
 zindheid en alle verdere ge-
 oest dat de vorige eeuw verfoeien
 en men omge elke getrouwe voor-
 ende en smoevende Keezen en
 nig verheffend vinden voor het
 el, toch kunnen wij van onze

Vader, die geloovigen zich een Vader bleef beschouwen ook jegens den keizer, den zoon, van wien hij weten moest dat hij zijn verrader was?

De gelijke politiek staat te hoog
dan dat zij zich zou laten leiden door
gevoelen of bevestigingen van rancune;
dan dat zij zou misleiden naar de stem
van de hartstocht. Niet enkel onedele
drijfveeren zijn haar vreemd, maar zij
draagt in haar gansche optreden den
stempel van het bovenmenschenlijke,
dat, alleen God ter eer en der
menschheid ten heil, zijn gezegende
werking over de wereld uitoefent.
Zelfs het minder edele vindt bij
haar geen plaats. Zij heeft de
hulpmiddelen niet noodig van een
gezag, dat de kortstondigheid van zijn
geschiedenis tracht te doen vergeten
door een natijverig en overdreven hand-
haven van hetgeen het zijn eer noemt
en wet niet anders dan zijn ijdelheid
is. Haar kracht zich ten volle bewust,
kan zij toegeselijk zijn, omdat een
naarmate zij zich machtig gevoelt.
Geen Mogendheid ter wereld is haar
gelijke in duur, geen ook haar gelijke
in werkkring of rechtsstiel; en ook
van haar in zekeren zin geldt het:
misericors quia aeternus! barmhartig,
omdat zij eeuwig is.

ALGEMEEN OVERZICHT

De cholera in Spanje woedt voort en maakt dagelijks vele honderden slachtoffers. Vrijdag werden alleen in de provincie Valencia 484 personen als aangetast vermeld, naast 216 stervelingen. Zaterdag stierven in diezelfde provincie 317 personen, dus honderd meer dan den vorigen dag. In sommige steden van Valencia schijnt de epidemie aan het afnemen, maar gelijkijdig treedt zij in andere steden van diezelfde provincie ook weder des te heviger op. Aanwezen branden groote vuren van gewalved hout in de straten. — In de provincie Murcia stierven Zaterdag 89 personen; te Aranjuez 19 en in de hoofdstad Madrid, evenals den vorigen dag, 4 personen op 6 aangetasten. — In het geheel werden Zaterdag in Spanje 1371 cholera-gevallen aangegeven, waarvan 587 met doodelijken afloop.

Te midden van al die verschrikkingen heeft men in Spanje ook weder een ministerieele crisis. Nadat Zaterdag de Cortes bij koninklijk decreet door Canovas del Castillo achtereen volgens in Senaat en Kamer voorgelezen, waren geschorst, werd een langdurig ministerraad gehouden, na afloop waarvan twee der ministers hun ontslag gingen aanbieden; nl. Romero y Robledo (Binnenlandsche Zaken) en Antequera y Bobadilla (Marine). Gisteren heeft Canovas dienangaande een onderhoud gehad met den Koning.

Op verschillende plaatsen, voornamelijk in Lerida, zijn ongeregeldeheden ontstaan wegens de accijnsen. Een soldaat is gedood en 3 werden gekwetst. De soldaten doodden drie der muetingen en verwonden ernstig veertien anderen.

Acht jaren gewacht.

in beoefening gebracht.
aan het critiseeren zijn,
dat de teekening der
geheel onberispelijk is.
het oog de enkele doeken
die de heer van der
opmerkingen van
over kunnen sta
niet te verplaat
en voor goed al
Zoo iemand, dan

dan een retrospectieve
gekozen worden, maar
niet, omdat zij vergan-
gen op het ontwikkelings-
aan de kunstenaar heeft
aan den aan loofte en
veroordeeld, dat tot
vermogens van Cats:
zijn oude jaren,
digen varen,—
deze zijn dergelijke
een gesloten boek
boek, ook op de nieuwe
aan lijnen betrek, en
vinden. Zoo vinden wij
honden en katten, die ter
dienst zijn, die somtijds

der Pausen. Onwrikbaar vasthoudend aan zijn beginsel, maar ruim en mild in zijn toepassing; onverzattelijk op het stuk van recht, en tevens pootbaar schier zonder einde naar elken erkenden nood van het zwakke menschelijk hart, geeft Rome's Oppersherder, in zijn Persoon niet minder dan in den naam van zijn zetelstad, en de *kracht* te bewonderen, die het uitvloeisel is van een goddelijken steun, en de *liefde*, die het werk is eener goddelijke wijsheid. Boven de wisselingen en de onvaste neigingen eener wankelende maatschappij vindt op den Pauselijken Troon het beginsel van waarheid en recht steeds den trouwen waker en den machtigen wreker; maar tegelijkertijd, waar de dwaasheid en verblindheid der menschen aan diezelfde maatschappij schier onpeilbare en onheilbare wonden hebben toegebracht, daar weet — als een andere barmhartige Samaritaan — de Paus nog altijd een geneesmiddel te vinden. En dat om 't even of die Paus den naam draagt van Leo of van Gregorius of van Sixtus of van Pius; om 't even of hij vertoeft te Rome of daarbuiten, of hij in eer leeft dan in ballingschap.

Leo XIII niet minder dan Pius IX heeft die politiek steeds tot de zijne gehad en met zijn voorganger bewijzen er van gegeven, die men wel zou doen zich in het geheugen terug te roepen voor men onbesuisd ging gewagen van een veranderde richting in de politiek des Pausen". Zijn schrijven aan Duitschlands Keizer, reeds bij het begin zijner regering, de ontvangst van den Duitschen Kroonprins te Rome, de lankmoedigheid, waarmede de H. Vader zelfs de onbeleeftheden verdroeg, der, wij Z. H. geaccrediteerde diplomatieke agenten, de gereserveerde houding, die ook de onbetamelijken van het Fransche radicale bijv. hem niet konden doen opgeven, zeggen meer dan genoeg. — Maar kan men Leo XIII niet met zich-zelfen in tegenspraak brengen, dan stelt men er prijs op, dit ten minste te doen met zijn voorganger, Paus Pius IX. Met even weinig recht! Wie, meer dan Pius IX, heeft met het *fortiter in re* het *subtiliter in modo* in beoefening en overeenstemming gebracht! — Zullen wij in herinnering brengen hoe noch in 1860, noch in 1870 de excommunicatie plechtig tegen den gekroonden beroover der Kerk werd uitgesproken; hoe, zelfs toen Victor Emanuel zich nestelde in de heiligheschennend overweldigde woning des Pausen, Pius IX — hoewel hij zich onbewimpeld uitspak over den roof, — den ongelukkigen vorst met zijn medelijden zijn barmhartigheid bleef betoonen? Zullen wij behoeven te herhalen wat, althans in de laatste jaren zijner regering, schier elke dag leerde over de lankmoedigheid, waarmede de

Volgaarne toe. Vooral ook op n° 74:
 tikwijls dezelfde Het bekende
 gieren, die on-

beddorstige zand-
rijke gemeentede-
gemak schijnen
aan te midden
teeren, die ka-
te grachtje onder

zelfen voor geen andere tentoonstelling, zonden die alleen waarde hebben een blik te slaan op de laatste voorproef, dat het talent van door Hogarth geleids illustratie moet dienen.

Wie krout ontroep de laatste zijn goede op tentoonstellingen s... gevolmaakte, proeven geheel op haar plaats, stukken van Bles valt, dan wel wat aan te me... een aantal stukken stoffeering zeer zeker v...

geween, dat is geschied met dezen brief des Pausen. Zou men wel willen gelooven, wanneer men er de duidelijk leeshare bewijzen niet van gezien had, dat uit de zoo waardig en tevens zoo scherp geformuleerde klachten des H. Vaders juist het tegenovergestelde werd gestilleerd van hetgeen zij inhielden? Zou men gelooven dat de eedmoedige af een prins der Kerk waardige brief van onderwerping van kardinaal Pitta werd verlaagd tot een onwaardig goochelspel en een kinderachtige *Rechtshaber*? — Waar zulke dingen gebeurden, kan men zich op alles voorbereiden!

Maar het *Journal de Rome* is toch opgeheven, of — wat er bijna mede gelijk staat — de H. Vader heeft te kennen gegeven, de verdere uitgave van dat blad niet te verlangen. . . Ongetwijfeld, — en ware het *Journal de Rome* het eenige orgaan geweest, door hetwelk de H. Vader 'zijn wil deed kennen; had de Paus geen ander middel om van zijn verlangen, zijdenkbeelden te doen blijken, dan de artikelen in een dagblad, door geheel andere namen dan die des H. Vaders onderteekend, dan zou de redeneering eenigen grond hebben. Maar men weet toch waarlijk wel beter! Als de Paus zich wil doen hooren, dan gebeurt dat in consistorie, op bijzondere of openbare audientien, in de encyclieken en brieven, waarmee de H. Vader in enger of breeder kring de stem doet weerklinken van goddelijke leering, of hoogepriesterlijke leiding, of herderlijke vermaning, of koninklijke verontwaardiging.

Of zal wellicht iemand beweren dat die officiële uitingen van 's Pausen gevoelens en meeningen onduidelijk waren en door de verklaringen der pers dienden te worden verhelderd? De lezers der redevoeringen en geschriften des H. Vaders zullen het moeilijk zich kunnen voorstellen. Heldeheid van uitdrukking wordt daar gevonden naast keurigheid van vorm, en men moge den H. Vader alles ten beste leggen, niemand zal toch beweren dat Paus Leo XIII, indien hij iets zeggen wil, niet weet op welke wijze hij het zeggen zal. Evenmin dat de Paus het niet zeggen durft. Men herinnere zich o. a. de encycielik over de vrijmetselarij en 's Pausen toespraak op den gedenkdag zijner kroning!

Niets: derhalve is meer ongegrond dan uit de maatregelen, rakende het *Journal de Rome*, te willen besluiten tot eenig oordeel, welk ook, over de verdragen, die de H. Vader in zijn verhouding tot de politieke machten vroeg of zal willen volgen. Men kon ook vóór Juni 1885 — zeer goed weten dat het *Journal de Rome*, stamvermogen niet enkel de politiek is van Leo XIII, maar de tradities van het

in een klomp, en wij stemmen hem
 niet met op zijn schulddagen
 op te rugtekeren; protestende, die
 ons niet doen denken aan de bli-
 gen van Babel, en die in de se-
 kalen en Boudoir meer op hun-
 dan zij het waankoning zijn; en
 van den koninkdom, laterge onder
 minnertuk maken of in een ge-
 een fijne, flesch verpand; zijn
 weeswijze, vromen aanpak, die
 der oude lieden benigheit voor ge-
 genste; twiende Patrioten en Or-
 dezen; wier spel ons heet en den
 vaak tacliekkende proportien van
 sprok, kroje onthrept bij Bles-
 malen, slechts, zooals hij de le-
 juwteelty van het zuiverste water-
 heid den boventoon. Een Bles-
 schilders van Bles schier al-
 spreken voor zich-zelfen. Soms
 kunnen beweren dat hij al te
 willevan, en daardoor den goe-
 bewel sandtot, wij wijzen op
 catelagen, dat ten opschrift draag-

Om der wille van het em-
 Lijkt de hat den handeleer

FAUSELLE'S PASTORAL.
Naar aanleiding van artikel 1. werd
of verzonnen of in hun beteekenis
overdreden. — Iets werd in den
laasten tijd de gewone opvatte-
waakt in den 19. en 20. en in de
houding van den Paus een belangrijke
verandering zijn te bespeuren. Op
niet-zekere beschouwd — men moet
het erkennen — beteekende de be-
wijsovereenkomst waarop men zich uit-
sprak veel meer minstens onvoorzichtige
telegram van een doofdoend jour-
nalist, het afwijzen van een nieuwen
titel voor den artistieschoppelijken
zoon van Keulsh, den vertrouwelijke
circulaire van het vicariaat te Pader-
born, tusschen — met het schrijven
van den H. Vader zelve aan kardinaal
Frühberg — de zeer heterogene
bestanddeelen van het voetspoel, waarop
men met hoofdruichte finisres de mee-
ning wilde vestigen: eindelijk heeft
de Paus toegewezen, de Opperherder
der Kerk heeft het hoofd in den schoot
gelegd.

[illegible]

...berouwen van D
 ...in "Art"
 ...Pentherma-Madetsch
 ...verricht thans d
 ...Bles. In beide gevallen
 ...heeft tot eikenstij
 ...Bles, even als Japels, kan gelden
 ...was zeer bestrating
 ...verdiend gekend te wor
 ...de beide tentoonstell
 ...vooral in zijn latere
 ...het leven schier uitmunt
 ...sombere, troest elooze tijde tot ket
 ...voorheen jonge, lieflijke mannen en
 ...zwaren arbeid heerge
 ...met modellen kiest; Israels
 ...aan een zom
 ...gelast of op
 ...heest; — stel tege
 ...den schalksken Da
 ...tafelreel uit h
 ...overgroeten
 ...en het tijdvak der Bataafsch
 ...Elk tafereeltje van Bles, lezen wi

**Expositie van D
in „Art“.**

de **Pantherma- Maatscha**
 asse, vernicht thans d
 oor **Blas** in beide gevallen
 beiden heeft tot erkentlij

als dewelke, kan redden
van een zeer beperking
verdiend bekend te w
in de beide tentoonstell
vooral in zijn latere
het leven schier uitm
trist gloosende side tot ket
voortaan niet, lieftlike mannen en
gewonen, in zwaren arbeid heerge
metten van modellen kiest, Israels,
werft en dan een ton
lands over het rampeld gehat of op
de deelen, een heet, — stel
of in, — van den schalkschen Dag
naar, — van de tafereelen in h
van de zinnen en overgroeters
samen tijd en het tijdvak der Bataafsch
Elk tafereeltje van Bles, lezen wij

